

«Урок» за 7 тисяч доларів: у Луцьку засудили двох фіктивних педагогів

■ У номері!

Панікадило, яке подарувала храму мама загиблого воїна
Сергія Ходорчука, стало живим світлом материнської
любові й пам'яті про сина.

ВОЛИНЬ

№ 36 (16 985)

Середа, 9 вересня 2026 року

Нас читають із 1939 року!

volyn.com.ua

4 820230 060010 >

t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

■ Незагойна рана

«Мій син загинув, захищаючи вас...»: у матері Героя вкрали солому з поля

Фотоколаж: Катерина ЗУБЧУК / volyn.com.ua / chatgpt.com.

«Я не можу
вдома сидіти,
коли в Україні
війна: як ворог
прийде сюди,
то тут буде
страшніше
Бучі», – сказав
Іван Горбач
перед тим,
як знову
вирушити на
фронт

Катерина ЗУБЧУК

У Наталії Горбач залишилися синова нагорода, світлини й безмежна пам'ять. А поле, з якого хтось
забрав солому, стало ще одним болючим нагадуванням про людську байдужість.

«Скоро рік, як загинув Іван. А мені все не віриться, що його нема...»

– Скоро рік, як загинув Іван, – каже його мама, Наталія Горбач, з якою ми недавно спілкувалися. – А мені

все не віриться, що його нема. Оскільки син останнім часом був далеко й ми жили в розлуці, то й зараз дні минають в очікуванні, що

от-от він напише чи подзвонить, а то й несподівано приїде – любив вражати сюрпризами. До реальності повертає печальна

картина на місцевому кладовищі, де похоронений Іван, а поряд із ним – четверо ровесників з паралельного кла-су. ■

Історія невимовного болю – на с. 6

Постав із попелу – і засяяв пам'яттю про Героя

Після пожежі громада Берестяного
не опустила рук: святиню відбудували
спільними зусиллями та пожертвами

Віра НАША

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл освятив відбудовану церкву Різдва Пресвятої Богородиці в селі Берестяному Цуманського деканату Луцького району

Як повідомили у Волинській єпархії ПЦУ, цей Господній дім є четвертим, який згорів на цьому місці. Люди однак не впали духом та почали зводити його заново. Священник Максим Подзізей, настоятель громади, розповів, що чергове будівництво повністю дерев'яної церкви завершилося у 1992 році. Проте в лютому 2023-го сталася біда, храм згорів ущент.

Спорудження заново велось за пожертви людей, здебільшого мешканців Берестяного. Щось жертвували із дому, з молитовних куточків, щось створювали власноруч. Є ікони, написані на тканиному полотні чи дерев'яній основі, є й вишиті бісером. А найбільша гордість і водночас пам'ять – це панікадило, яке пожертвувала мати загиблого воїна Сергія Ходорчука. ■

«Мама загиблого Героя Сергія Ходорчука зробила пожертву.»

■ На лінії вогню

Війна гвічі прийшла у його гім: майор із Сирії захищає Україну

Хасан Бадран народився у Сирії, закінчив військове училище в Дамаску, а з 1999 року живе в Україні. Тут виросли його четверо дітей, тут він пустив коріння. Коли у лютому 2022-го росія розпочала повномасштабне вторгнення, колишній офіцер сирійської армії став до лав ЗСУ. Відтоді пройшов Київщину, Миколаївщину, Донеччину та Куп'янський напрям

Для майора Хасана Бадрана Україна давно стала не чужою землею, а Батьківщиною, за яку він воює.

Розповідь про патріота України – на с. 5

Вітаємо!

Від усього серця щиро здоровимо із ювілейним днем народження прекрасну жінку, мудрого керівника і наставника, директорку Нововолинського олійного заводу

Вікторію Василівну БУБЕЛУ

Неповторна Вікторіє Васи́лівно!

«Така, як Ви, буває раз на все життя, і то із неба...» Тож бажаємо Вам і надалі яскравого блиску в очах і ніколи не втрачати своєї чарівності!

Будьте Мрією!!!

Щиро з любов'ю друзі з газети «Волинь», яка завдяки Вашому волонтерству потрапляє до наших воїнів на передову.

З Ювілеєм!

КРАСИ • ГАРМОНІЇ • НАТХНЕННЯ • МИРНОГО НЕБА!

Дякуємо за Ваше велике серце!

■ Пульс тижня

Маємо зібрати 100 мільйонів на захист неба

На Волині запускають масштабний збір на ППО – кошти залучатимуть через блогерів, концерти та фестивалі

Наталія НЕКОЗ

У Волинській області стартує спільна ініціатива зі збору коштів на посилення протиповітряної оборони області. До неї долучаються волинські блогери та благодійники, організатори фестивалів, концертів та інших масштабних подій.

Домовленість про спільну роботу напрацьована під час зустрічі очільника області Романа Романюка з керівниками військових частин, які відповідають за захист неба Волині, а також представниками блогерської спільноти та івент-агенцій. Військові озвучили першочергові потреби, необхідні для ефективного виконання завдань, а громадські партнери визначили спільну ціль збору – 100 мільйонів гривень. ■

Ознак насильницької смерті на тілі не виявили...

На Волині розслідують обставини смерті 32-річної нацгвардійки

Ліна ВОГОНЬ

У Луцькому районі в автомобілі знайшли мертвою 32-річну військовослужбовицю Національної гвардії України. Правоохоронці розслідують її смерть як можливе самогубство. Про це заявила речниця спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Західного регіону Юлія Шевченко.

За її інформацією, 2 вересня близько 16:00 у Луцькому районі в автомобілі знайшли мертву солдатку. Під час первинного огляду видимих ознак насильницької смерті не виявили. Тіло направили на судово-медичну експертизу, яка має встановити остаточну причину смерті.

За повідомленнями ЗМІ, трагедія сталася у селі Кульчин. Правоохоронці також встановлюють обставини перебування військової поза місцем служби. ■

У Луцьку із 131 км мереж, які експлуатує «Луцьктепло» близько 80% уже зношені. Цього року замінять 12,8 км трубопроводів, тобто приблизно 10%.

Ексдиректора шахти на Волині засудили на 5 років за незаконні премії. Йдеться про вирок Нововолинського міського суду Волинської області у кримінальному провадженні щодо колишнього керівника відокремленого підрозділу «Шахта «Бужанська» державного підприємства «Волиньвугілля» Миколи Стебакова.

Секретар Луцької міської ради Андрій Разумовський зустрівся зі столичними проєктантами, щоб обговорити можливість будівництва пішохідного мосту через річку Стир, який з'єднає Луцьк та Рованці. Йдеться, зокрема, про облаштування декількох пішохідних мостів та продовження Центрального парку культури та відпочинку імені Лесі Українки до мосту на вулиці Дубнівській, поблизу перехрестя з вулицею Карпенка-Карого.

❗ ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

■ «Гучна справа»

«Урок» за 7 тисяч доларів: у Луцьку засудили двох фіктивних педагогів

Справа про «мертві душі» у луцькому ліцеї отримала перші судові рішення...

Чоловіків оформили на педагогічні посади в ліцеї №15, хоча, за версією слідства, фактично вони там не працювали. За версією слідства, посади в ліцеї чоловіки отримали за хабарі, щоб мати підстави для відстрочки від мобілізації

Олег КРИШТОФ, «Сила правди»

Ці перші вирoki у справі про фіктивне працевлаштування у Луцькому ліцеї №15. Інші епізоди, зокрема щодо керівництва закладу, ще розслідують.

Як випливає з вироків Луцького міськрайонного суду від 31 серпня 2026 року, двох жителів Луцька – Владислава Подгурця та Анатолія Синього – визнали винними у наданні неправомірної вигоди та пособництві у заволодінні бюджетними коштами.

Обох чоловіків оформили на педагогічні посади в комунальному закладі «Луцький ліцей №15 Луцької міської ради». За версією слідства, у цьому закладі чоловіків працевлаштовували за хабарі, щоб вони могли отримати відстрочку від мобілізації, хоча фактично своїх обов'язків не виконували.

П'ЯТЬ ТИСЯЧ ДОЛАРИВ ЗА ПОСАДУ ВЧИТЕЛЯ

У січні 2025 року директор приватного підприємства «Страховий сервіс» Владислав Подгурець звернувся до працівниці ліцею з проханням допомогти йому офіційно працевлаштуватися. За даними суду, вона по-

годилася «домовитися» з директором закладу за 5 тисяч доларів.

Гроші Подгурець передав того ж місяця на про- спекті Волі у Луцьку. Разом із

За підрахунками правоохоронців, у ліцеї могли фіктивно оформити 19 працівників, а збитки бюджету становлять близько 3 мільйонів гривень.

ними віддав копії паспорта й диплома, трудову книжку, а також банківську картку з кодом доступу – саме на цей рахунок мала надходити зарплата.

Наказом директора його призначили вчителем правознавства, історії та громадянської освіти з повним тижневим навантаженням.

Із січня 2025-го до кінця квітня 2026 року йому нарахували та виплатили понад 136 тисяч гривень.

ДРУГОМУ «ПЕДАГОГУ» ПОСАДА ОБІЙШЛАСЯ ДЕШЕВШЕ

Другим обвинуваченим став фахівець із продажу обладнання для станцій техобслуговування ТОВ «Бусмаркет Груп» Анатолій Синій.

До тієї ж працівниці лі-

цею він звернувся наприкінці вересня 2025 року. Цього разу «ціна питання» становила 2 тисячі доларів.

Чоловік також передав гроші, документи та банківську картку.

У жовтні 2025 року його оформили асистентом учителя. За пів року такої «роботи» йому нарахували понад 74 тисячі гривень.

У судових документах зазначено, що працівники ліцею вносили до документації неправдиві відомості про виконання цими «педагогами» їхніх обов'язків.

П'ЯТЬ РОКІВ – АЛЕ УМОВНО

У липні 2026 року обидва чоловіки уклали угоди про визнання винуватості з першим заступником керівника Луцької окружної прокуратури.

Вони визнали провину, не заперечували обставин справи, повністю відшкодували завдані збитки та зробили добровільні пожертви на потреби Сил оборони.

Луцька міська рада, як потерпіла сторона, погодилася укладення угод, а суд їх затвердив.

За надання неправомірної вигоди кожному призначили по два роки позбавлення волі, а за пособництво у заволодінні бюджетними коштами – по п'ять років із заборобою протягом трьох років обіймати керівні посади у державних і комунальних установах.

Остаточне кожному визначили **п'ять років позбавлення волі з дворічним іспитовим строком.**

У цей період вони не мають права вчиняти нових правопорушень, повинні реєструватися в органі пробації, повідомляти про зміну місця проживання й роботи та не виїжджати за кордон без погодження.

СЛІДСТВО В ЛІЦЕІ ТРИВАЄ

Ці перші вирoki у справі щодо фіктивного працевлаштування в Луцькому ліцеї №15.

На початку травня 2026 року Волинська обласна прокуратура та Департамент стратегічних розслідувань Нацполіції повідомили, що керівництво одного з луцьких ліцеїв нібито організувало схему фіктивного працевлаштування чоловіків заради відстрочки від мобілізації, а нараховану їм зарплату привласнювало.

Підозри у привласненні бюджетних коштів в особливо великих розмірах в умовах воєнного стану тоді оголосили трьом посадовцям ліцею: директору **Олегу Гребенюку**, одній із заступниць та секретарю.

У червні до справи додалися ще дві працівниці, серед них – заступниця директора **Марина Поліщук**, мати колишнього Луцького міського голови Ігоря Поліщука.

За підрахунками правоохоронців, у ліцеї могли фіктивно оформити **19 працівників**, а збитки бюджету становлять близько **3 мільйонів гривень**.

Близько мільйона гривень, за версією слідства, могли привласнити підозрювані.

Більшість фіктивно оформлених працівників – чоловіки призовного віку. Серед них були й ті, кого формально призначали асистентами вчителя – на посади, що передбачають супровід дітей з особливими освітніми потребами. ■

■ Адреса біді Блискавка спалила оселю багатодітної родини

Страшне лихо спіткало багатодітну сім'ю Семенчуків із села Заболоття Головинської територіальної громади Ковельського району, де виховується троє малолітніх дітей віком 5, 3 і 2 роки

Ліна ВОГОНЬ

Під час грози у будинок влучила блискавка, внаслідок чого оселя повністю згоріла. За лічені хвилини сім'я з Любомль-

щини втратила свій дім, речі, одяг та все майно, яке роками створювалося власними руками. У громаді організували збір коштів для постраждалої родини і просять долучитися до нього небайдужих волинян. ■

РЕКВІЗИТИ ДЛЯ БЛАГОДІЙНОЇ ДОПОМОГИ:

Отримувач – СЕМЕНЧУК НАТАЛІЯ АНАТОЛІВНА.
IBAN: UA573052990262056400992055987.
РНОКПП: 2787120623.

ПРИЗНАЧЕННЯ ПЛАТЕЖУ:

Поповнення рахунку – СЕМЕНЧУК НАТАЛІЯ АНАТОЛІВНА.
Картка Приватбанку: 5168 7451 8520 8771.

Резонанс

Фото сейфа з Офісу Генпрокурора, забитого доларами, викликало хвилю люті в соцмережах: користувачі не шкодують прокльонів і вимагають у час війни найжорсткішої кари для корупціонерів у владних ешелонах.

«...бать – так королеву, воровать – так миллион»

Вибачте, що в заголовку ми залишили лайливе слово, але це – лише цитата одного з прокурорів Офісу Генерального прокурора, який у такий «поетичний» спосіб описував свої злочинні амбіції

Василь УЛИЦЬКИЙ, редактор відділу політики газети «Волинь»

«ДАХ» НАДАЄ... ГЕНПРОКУРАТУРА

Ці і не тільки слова можна почути на аудіоплівках, які оприлюднили НАБУ та САП у межах нової спецоперації, яка називається «Карфаген» (який, як відомо ще зі шкільної програми, має бути зруйнований). І зруйнованою, тобто виведеною на чисту воду, має бути серце нинішньої прокуратури – сам Офіс Генерального прокурора.

Адже саме звідти один із керівників підрозділу не просто тихцем поклав собі в кишеню якийсь хабар, а організував цілу злочинну схему за мафіозним принципом! Якщо одним реченням, то прокурори надавали «дах»

шахрайським кол-центрам, які обманювали українців та іноземних громадян на десятки мільйонів (коли, наприклад, до вас телефонує з «банку» і кажуть, що ваша картка «заблокована», а тому ви маєте її «врятувати», негайно надавши всі свої банківські реквізити, – оце воно і є, – і це лише одна з поширених схем). За «дах» посадовці прокуратури отримували готівку, яку потім відмивали, купуючи нерухомість та дорогоцінності, а також переказували на рахунки, що їх спеціальні люди відкривали нібито як рахунки для надходжень від підприємницької діяльності.

Згідно з матеріалами справи, заправляв усім цим «Канцлер» – заступник начальника Департаменту міжнародно-правового співробітництва Офісу Генпрокурора Сергій Кропива. Той самий, який кохається нібито «тільки з королевами»...

Цей «Канцлер», до речі, був доволі обережним. В одній із своїх розмов із «Музою» він розказує про те, що навчився розмовляти так, щоб не бути викритим НАБУ. Його «Муза» на це реагує так (подаємо мовою оригіналу, якою в побуті і розмовляють усі ці високопоставле-

ні аморальні пройдисвіти): «Если сейчас поудалять это всё (із соціальних мереж. – Ред.), то мне вообще всё надо поудалять. У меня тут Porsche, Loro Piana, Mimi (дорогі закордонні бренди. – Ред.) в конце концов, цветы. Ну? Часы, браслеты, сумки. Мне всё надо удалять, понимаешь? Историю можно убрать? Ну, шуба ещё, да, они могут понять, что она не бюджетная...».

Коли «дах» злочинцям дають ті, хто мав би їх саджати, – це вже не просто корупція. Це – хвороба держави.

І сміх, і гірх. Дівці кортить похизуватись краденим багатством у соціальних мережах, але треба дотримуватись конспірології і викинути всі фото розкоші з інтернету. Біда, що тут скажеш.

А ДЕ «ШЕФ»?

За інформацією журналістів, Сергій Кропива-«Канцлер» був схоплений у момент, коли їхав у бік захи-

дного кордону, щоб покинути Україну. Але головною «стравою» за цим столом може бути навіть не він, а людина на прізвисько «Шеф», яку фігуранти згадують у плівках.

Хто це? НАБУ не каже, але тут включились журналісти і вирахували, що це, ймовірно, – сам Генпрокурор Руслан Кравченко! Наприклад, у записах «Канцлер» говорить про «Шефа», звертаючись до нього як «Андрійович». А Руслана Кравченка по-батькові – якраз Андрійович.

Цікаво також, що в одному із записів «Канцлер» говорить про «Шефа» прибіжно в такому контексті: «Було б круто створити таку імперію, як зробив "Шеф"». Тобто, він описує цю людину як когось, хто вже створив власну злочинну систему впливу... Тож є куди «копати».

Проте зазначимо, що Руслан Кравченко категорично відкидає будь-яку свою участь в діяльності Сергія Кропиви. Генпрокурор заперечив причетність до можливого «кришування» незаконних кол-центрів і заявив, що доручив провести перевірки у своєму Офісі, а працівників підрозділів, пов'язаних із такими справами, перевірити на поліграфі. При цьому чи сам пройде поліграф – не сказав. Але будемо вважати, що питання, хто ж такий «Шеф» – поки відкрите...

Про що свідчить уся ця дика історія? Про те, що злочинність та корупція процвітає на найвищих щаблях. Але це, звісно, не новина вже багато років, хоч вона особливо різко саме зараз – через те, що війна. Новина в іншому, що є орган, в даному випадку НАБУ та САП, які в рутинному режимі викривають високопоставлених бандитів та мародерів, аж до найближчого оточення президента Зеленського.

І тут мусимо згадати «Картонковий майдан» у 2025 році, коли демонстранти відстояли незалежність НАБУ та САП. Люди вийшли на протест і не дали владі знищити ці органи. А також дали шанс на те, що Україна шляхом отаких справ буде очищатись. Коли навіть «Муза», яка тимчасово посиділа в «Порше», боїтиметься розповісти про це широкому загалу. ■

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, ветеран війни з росією

Ось так буква за буквою бандитською «фомкою» у 2019-му збили назву Генеральної прокуратури України з фасаду приміщення.

Прийдеться знову вибиратися з могили

У суботу я планував написати пост про шедевральну книжку Павла Белянського – «Я працюю на цвинтарі». Але все перевернули новини з обшуків у Офісі Генпрокурора. Цей сейф, набитий мільйонами. Ці записи мафіозних розмов

Якось назва книжки набула символічного звучання. Ми живемо на цвинтарі, де закопали всі наші досягнення минулої епохи.

Тільки замість квітів бригада «зелених могильників» обплувала і оббрехала проклятих попередників.

Дійшло аж до того, що змінили назву головного органу захисту законності. І букву за буквою бандитською «фомкою» в 2019-му збили назву Генеральної прокуратури України з фасаду приміщення.

Може, так було й на краще.

Бо зміна задач була продемонстрована максимально відверто.

Новій владі була не потрібна ГПУ, яка в квітні 2017-го повернула в Держбюджет 1,5 мільярда доларів мафії. Найбільша спецконфіскація в Європі. Половина з цих грошей – на нову українську Армію, зокрема на ракетні програми.

Новій владі була не потрібна ГПУ, яка в січні 2019-го засудила Януковича за державну зраду.

Пам'ять про це муляла антимайданівцям із зеленими квітками.

Цілі переможців 2019-го змінилися.

Змінилися і вивіски.

Офіс Президента.

Офіс Генпрокурора.

І – логічно – 2 тисячі офісів грабіжницьких кол-центрів під дахом владних структур по всій країні.

Людам брешуть, їхні гроші перекачуються в сейф владної мафії.

Квінтесенція шахраїв, які хакнули і похоронили систему.

Ну, що ж.

Прийдеться знову вибиратися з могили.

Не перший раз.

* – Колонка автора – матеріал, який відображає винятково точку зору автора. Редакція газети «Волинь» не відповідає за достовірність та тлумачення наведеної інформації і виконує винятково роль носія. Точка зору редакції може не збігатися з точкою зору автора блогу. ■

У боях за Україну полягли мужні волиняни

Олександр ЯКОВИЦЯ – боєць із села Гряди Володимирського району;

Сергій КАЦАВАЛЬСЬКИЙ – боєць із села Уманці, що на Горохівщині;

Ігор ПРИХОДАЙ – боєць із села Кременець, що на Рожищенщині;

Павло МАНЮХІН – боєць із міста Рожище;

Наталія КУЛАЦЬКА – боєць із міста Луцька (уродженка Донецької області, під час великої війни переїхала до Луцька);

Роман МОСПАНЮК – боєць із села Семєринське, що на Локачинщині;

Володимир ХВЕ-СИК – боєць із села Березичі, що на Любешівщині;

Артем БІЛОМОЙН – боєць із міста Луцька;

Віталій БРОДОВСЬКИЙ – боєць із села Грудки Камінь-Каширського району;

Леонід ФИЩУК – боєць із села Піски, що на Горохівщині;

Олександр ПЕТРИЦЬКИЙ – боєць із селища Цумань;

Микола АНДРОЩУК – боєць із села Мовники, що на Іваничівщині;

Роман ШАФЕТА – боєць із міста Ковеля;

Василь ПАВЛОВИЧ – боєць із села Седлище, що на Любешівщині (уродженець Старовижівщини);

Наталія РЯБІЧЕНКО –

боєць із міста Луцька (уродженка міста Донецька);

Ігор ЛАВРИШИН – боєць із села Небіжжя Луцького району (уродженець села Кульчин);

Вадим ЛУК'ЯНЧУК – боєць із села Скобелка, що на Горохівщині;

Сергій ГАВРИЛЮК – боєць із села Сошичне Камінь-Каширського району;

Сергій ГАЛЬЦОВ – боєць із міста Луцька;

Володимир ЯКИМОВИЧ – боєць із міста Ковеля;

Віталій ЩЕРБАЧУК – боєць із села Рудка, що на Маневиччині;

Олександр ДОЛЖКО – боєць із міста Каменя-Каширського.

У номер!

Легендарний мер Харкова Ігор Терехов побував на Волині

«Тепер у нас усе має працювати ще краще, ніж до війни», – наголосив він під час зустрічі в Луцьку

Василь КІТ

Упонеділок із візитом на Волині був міський голова Харкова та очільник Асоціації прифронтових міст і громад Ігор Терехов. Під час зустрічі сторони обговорили співпрацю між прифронтовими та тилловими регіонами, обмін досвідом стійкості в умовах війни

й реалізацію спільних проєктів для підтримки громад.

За словами пана Терехова, сьогодні країна тримається завдяки ефективній роботі кожного регіону: якщо Харків виступає ключовим форпостом під шоденними обстрілами, то завдання Волині – тримати економічний тил,

Важливо, щоб люди у війну не відчували війни. Їм необхідні позитивні емоції.

приймати людей та забезпечувати підтримку війська.

У свою чергу т. в. о. начальника Волинської ОВА Роман Романюк на зустрічі наголосив на важливості перейняття досвіду Харкова, який навіть під атаками знаходить ресурси для збе-

реження життєдіяльності та розвитку міської інфраструктури.

У ході візиту пан Терехов провів зустріч зі студентами за участі членів Молодіжної ради при Волинській обласній державній адміністрації, ознаяомився з роботою Волинської обласної

лікарні матері та дитини, зустрівся з медиками та вимушено переміщеними особами та представниками бізнесу Волині.

«Важливо, щоб люди у війну не відчували війни. Їм необхідні позитивні емоції, а це означає, що все має працювати ще краще, ніж до війни. Щоб людина відчувала, що вона не одна. Щоб не бачила, що було вночі. Для цього ми працюємо цілодобово», – сказав Ігор Терехов. ■

■ Прямая мова

«За нинішньої системи на посади як правило призначають найбільш лояльних, корумпованих і тупих»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віктор АНДРУСІВ, громадський діяч, про те, як витримати російський терор:
«Для нас вирішальними будуть не дії путіна, а наша організованість. Ефективні кадри, швидкі антикризові рішення, підтримка партнерів – ключове, щоб вистояти цей жахливий період. Але і тут хороших новин не багато.

Тримаймося. Ми вже багато пройшли, і це пройдемо. путін не виграє в цій війні».

Віталій СИЧ, журналіст, про мовчання президента Зеленського щодо резонансних корупційних викриттів у його оточенні:
«Сьогодні усі вражені тоннами готівки, які співробітники НАБУ знайшли в сейфі одного з керівників Генпрокуратури за кришування кол-центрів, з якими він мав би боротися.

Виникає стійке враження, що усім своїм президента Зеленського – і ці свої ніяк не закінчуються – можна красти на кол-центрах, оборонці, «Енергоатомі», будівництві прямо під час війни, в той час, як усім іншим і їх дітям – підвали, «шахеда», балістика, падіння доходів і важка зима попереду. І жодного разу ми не бачимо засудження такого мародерства під час війни з боку глави держави чи його оточення. Ніби це взагалі не заслуговує на коментар».

Володимир КУДРИЦЬКИЙ, колишній голова правління «Укренерго», про викриття НАБУ масштабної корупції в Генпрокуратурі:

«Коли президент Зеленський оголошував про останній і рішучий бій кол-центрам, навряд чи він очікував, що НАБУ викрие схему їх кришування, в якій замішаний призначений ним же генпрокурор Кравченко (Шеф «Андрійович») та його підлеглий на прізвисько «Канцлер». Це далеко не перший і не останній корупційний «клоповник», який викриває НАБУ.

І це не випадковість, а невід’ємна риса, вибудованої Зеленським системи управління, в якій панує негативна селекція. Тобто, на посади як правило призначають найбільш лояльних, корумпованих і тупих».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, науковець, про наказ путіна атакувати українську енергетику у відповідь на українські далекобійні удари:

«Якщо побачу, що хтось скаже, що російські удари по українській енергетиці є наслідком заяви про українські атаки на російські аеропорти, то буду бити по голові. Тому що російські удари по українській енергетиці розпочалися весною 2022 року й не можуть бути наслідком заяви про українські атаки на російські аеропорти восени 2026 року».

Павло КАЗАРІН, журналіст, військовослужбовець, про реалії в російській армії:

«російський контрактник для свого командира – це джерело бабла. Достатньо відібрати в нього карту з виплатами, вибити пін-код і далі відправити її власника на штурм. Чим більше втрат – тим більше буде нових солдат. Чим більше буде нових солдат – тим більше зарплатних карт вони із собою принесуть. російські солдати гинуть не заради просування своєї армії вперед. Вони гинуть заради того, щоб їхній командир міг привласнити їхні гроші. Фантастична модель».

Олексій КОПИТЬКО, військовий аналітик, про те, чи можливий голод через російські удари по складах та портах:

«Нарощування російських ударів по цивільній інфраструктурі в Україні та судноплавству створює проблеми, це факт. Їх не можна недооцінювати, але й звалювати в одну купу не варто.

Попри всі тяготи війни на території, підконтрольній українському уряду, буде вироблено/вирощено продовольства приблизно на 80+ млн осіб. При поточному населенні близько 25 млн. Тобто, ніякого «голоду» не буде – це нісенітниця. Що може бути – так це тимчасові збої в логістиці».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат, про українські удари по російському тилу:

«Самі по собі удари вглиб росії не здатні зупинити війну. Але вони роблять те, з чого все мало починатися: повертають війну туди, звідки вона прийшла. І разом із війною повертають російському суспільству та особисто путіну її справжню ціну. Для путіна це означає поступове перетворення війни з інструменту політики на проблему стійкості його режиму.

І якщо пошастить, фраза «мене повісять» (путіна. – Ред.) перетвориться з газетного заголовка на реальне політичне передбачення, яке справдилося».

Олексій ГОЛОВУЦЬКИЙ, політолог, про нещодавні два випадки в Карпатах, коли джипери, які гасяють по заповідних місцях, нападали та били пішохідних туристів, які зробили їм зауваження:

«Чи не від весни щодня маємо повідомлення про джиперів, їхню діяльність і наслідки. Помітної і публічної реакції держави на порушення закону джиперами і знищення екосистем Карпат нема (і не тільки Карпат, та й держава сама активно включилась у нищення – курортні комплекси, електростанції в заповідниках, вирубування...). Тому за пів року ситуація безкарності отримала логічний розвиток. Джипери почали наздоганяти туристів-пішоходів і бити їх за зауваження і вказівки на порушення закону». ■

■ Актуально

Людям потрібні відповіді, як жити далі

«Не можна одночасно вимагати від підприємця працювати під ракетами, платити зарплати, податки – і приходити до нього з перевітками», – наголошує Петро Порошенко.

Петро Порошенко закликав владу до швидких рішень, які мають допомогти громадянам і бізнесу пережити поточні воєнні виклики

Ольга СОКОЛОВА

За його словами, мета путіна зрозуміла – він хоче вимкнути Київ, виснажити столицю постійними тривогами, і недостатньо просто закликати людей потерпіти, треба організувати життя столиці.

Ось пропозиції Петра Порошенка, які стосуються не тільки Києва, а й усіх міст та сіл:

1. Місто не може без-

скінечно зупинятися.

Якщо тривоги стають постійними, значить, мають змінюватися і правила роботи міста. Уряд, військові, міська влада, транспортники, бізнес мають сісти за один стіл і дати людям зрозумілий алгоритм. Як працює метро? Як працює громадський транспорт? Як працюють мости? Як добираються на роботу медики і працівники критичних підприємств? Як бізнес перебудовує зміни? Як завозяться продукти і ліки?

2. Початок навчального року. Що робити школі, яка не має укриття? Коли діти навчаються очно, а коли онлайн? Що робити, якщо за навчальний

день п’ять, а інколи десять тривог? Дайте людям правила. Візьміть на себе відповідальність. Для цього й існує влада і держава.

«Кожен район повинен знати, що він робитиме, якщо великої енергетики просто не буде день, два, три.

3. Настав час інакше подивитися на укриття.

Якщо люди змушені проводити там години, це вже не може бути сирий підвал із двома лавками. Там має бути світло, вода, зв’язок. Там повинна мати можливість навчатися дитина. Там лікарня має продовжувати лікувати. Фактично нам треба

будувати ще один рівень міста – захищений.

4. Бізнес. Не можна одночасно вимагати від підприємця працювати під ракетами, платити зарплати, податки, утримувати економіку – і приходити до нього з перевітками та новими проблемами. Потрібне страхування воєнних ризиків. Гроші на швидке відновлення після ударів. Нова логістика. Можливість бізнесу вкладати кошти у власний захист, включно з приватними системами ППО там, де держава може створити для цього законний механізм.

5. Енергетика. До холодів залишилося зовсім небагато часу, а путін вже заявив, що його основною ціллю у вересні є енергетика Києва, захист якої українська влада чомусь залишила без фінансування. Мала бути маневрена

генерація, когенерація, резервне живлення лікарень, водоканалів, зв’язку врешті-решт. Всі ці об’єкти, мають уже встановлюватися. Кожен район повинен знати, що він робитиме, якщо великої енергетики просто не буде день, два, три. Хоча з минулорічної зими мають бути зроблені висновки. ■

■ Політична кухня

Ветеранська політика має бути справедливою, бо ці люди віддали своє здоров’я за країну

Нам треба навести порядок у власній державі

Петро ПОРОШЕНКО, п’ятий президент України

Зчим я асоціюю порядок, якщо одним словом? Зі справедливості. Якою має бути ветеранська політика? Ми маємо збільшити роль ветеранів у суспільстві. Бо хтось це зводить лише до цього, що ветерана треба з фронту зустріти, дати квіти, зробити наголос, що ми дуже вдячні, і наступного дня забути про це. Оце найгірше, що може зробити влада.

Ветеран – це не тягар для влади. Ветеран – це ресурс, можливість, майбутнє. Треба говорити не про «скрінінг здоров’я», а про надійне, високопрофесійне

і ефективне лікування. І мова не лише про протези. І не лише про ПТСР (посттравматичний стресовий розлад. – Ред.).

Мова про полегшення адаптації ветерана до мирного життя. Бо ветеран повернувся іншою людиною, і він повернувся в іншу країну. Він вмів жити на фронті, але не впевнений, що він вмів жити в такому мирному житті. І йому треба допомогти. Допомогти лікуванням. Допомогти роботою. Ветеран, якщо він був на ЛБЗ (лінії бойового зіткнення. – Ред.), напередку, він отримував 100 тисяч гривень. Він повертається і перестає їх отримувати. Він має заробити. А держава має надати йому можливість для такого заробітку. Чи є на сьогоднішній день ця програма? Ні.

А хто ж має піклуватися про ветеранів в першу чергу? Ветерани. Щоб говорити однією мовою про проблеми, які треба вирішувати.

«Ветеран – це не тягар для влади. Ветеран – це ресурс, можливість, майбутнє.

Нам треба об’єднуватися – ветерани з ветеранами. А не використовувати ветеранів. Ви запитаєте мене, а де ж ветерани можуть працювати для того, щоб отримувати таку зарплату?

Ветерани мають працювати в першу чергу в секторі оборони і безпеки. Бо в секторі

оборони і безпеки найбільші зарплати. Там, де ми виробляємо зброю і елементи захисту. Бо ветеран є людиною, яка найкраще орієнтується і знає, що і як підготувати.

У проєктах виробництва засобів для ЗСУ і захисту критичної інфраструктури, в які я інвестую, більше половини співробітників є ветеранами. Це не може бути обов’язковим, але це – планка, якій ти маєш відповідати. І вони отримують найбільші зарплати. Якщо це може Порошенко, це може будь-хто.

І ветерани мають право бути присутніми у владі. Не для того, щоб когось протягнути у владу, а для того, щоб самим приймати рішення. Чому? Бо вони за цю державу воювали. ■

У справах «Міндичгейту» та «Форест Гамп» за колишніх та чинних високопосадовців з оточення президента Володимира Зеленського внесли загалом понад 1,1 млрд грн застави! Йдеться про ексчиновників Офісу Президента, нардепів «Слуги Народу», колишніх урядовців та пов’язаних із ними членів злочинних організацій.

За словами президента Зеленського, за неповних сім місяців цього року до лав російських збройних сил надійшло 221 тисяча осіб. У той час як втрати росіян у той самий період склали майже 225,5 тисячі, і з них 131 тисяча – це ліквідовані, майже 93 тисячі – поранені.

■ На лінії вогню

Колишній офіцер сирійської армії, а нині майор ЗСУ Хасан Бадран захищає країну, де виросли його діти. На фото ліворуч – із дружиною Оленою.

Війна двічі прийшла у його дім: майор із Сирії захищає Україну

Хасан Бадран народився у Сирії, закінчив військове училище в Дамаску, а з 1999 року живе в Україні. Тут виросли його четверо дітей, тут він пустив коріння. Коли у лютому 2022-го росія розпочала повномасштабне вторгнення, колишній офіцер сирійської армії став до лав ЗСУ. Відтоді пройшов Київщину, Миколаївщину, Донеччину та Куп'янський напрямок

Ігор ЛІСОВИЙ

КОЛИ БАТЬКІВЩИНА СТАЄ ВИБОРОМ

Є люди, чиї біографії важко вмістити у звичні географічні рамки. Їхнє життя проходить між країнами, культурами й мовами, але зрештою приводить до простого розуміння: Батьківщина – це не завжди лише земля, де ти народився. Іноді це країна, яку ти свідомо обираєш своєю.

Історія Хасана Бадрана – саме така.

Ми розмовляємо у редакції. Переді мною – високий, худорлявий чоловік із військового виправкою. І я мимоволі дивуюся його українській — майже чистій, лише зрідка проскакують русизми. Людина, яка народилася за тисячі кілометрів від Волині, опанувала нашу мову. А дехто з тих, хто все життя прожив в Україні, досі нарікає, що це нібито надто складно. Парадокс.

Хасан родом із Сирії – країни, для якої слово «війна» давно перестало бути чимось далеким чи абстрактним. Близький Схід десятиліттями живе поруч зі збройними конфліктами, втратами та постійною небезпекою. Хасан знав це ще з дитинства.

Можливо, саме тому військова справа стала частиною його життя задовго до українського однострою.

Він закінчив військове училище в Дамаску. Там навчався дисципліни, тактики, відповідальності за людей і вміння ухвалювати рішення, коли на роздуми залишаються секунди.

Згодом війна зруйнувала і його рідний дім у Сирії.

Але на той час у житті Хасана вже була інша країна.

ІЗ ДАМАСКА – ДО НОВОВОЛИНСЬКА

З 1999 року Україна стала домом для Хасана Бадрана, його дружини-українки Олени та їхніх чотирьох дітей.

Понад два десятиліття – достатньо довгий час, аби

слово «чужинець» остаточно втратило сенс.

В Україні Хасанові довелося змінювати професію. Він навчався у Київському медичному університеті, опановував стоматологію. Оселившись у Нововолинську, займався також підприємницькою діяльністю.

Та зв'язку з армією не втрачав. Підтримував контакти з офіцерами через військкомат. Телефонували й прикордонники – все-таки громадянин іншої держави. За Хасаном зберігалось звання капітана сирійської армії.

А тим часом тривало звичайне сімейне життя. Росли діти – Мухамед Руслан, Ахмед Карим, Камілла та Султан Амір.

«Ми, військові, робимо все, щоб зупинити ворога і відкинути його з нашої землі.»

Вони – українці.

У Нововолинську з'явилися друзі, знайомі, сусіди. Тут були робота, щоденні турботи, плани на майбутнє – все те, з чого насправді й складається поняття дому.

Україна давно перестала бути для родини Бадранів просто країною проживання.

Вона стала їхньою країною.

23 ЛЮТОГО ВОНИ ВЖЕ ГУРТУВАЛИСЯ БІЛЯ ВІЙСЬКОМАТУ

У лютому 2022 року війна вдруге прийшла у дім Хасана Бадрана.

Колись вона руйнувала знайомий йому світ на Близькому Сході. Тепер російські ракети летіли в українські міста. Горіли будинки. Мільйони людей залишали свої домівки. Матері ховали дітей від обстрілів, чоловіки прощалися з родинами й ішли до війська.

Хасан уже знав, що буває далі, якщо ворога не зупинити.

– У принципі, ще ввечері 23 лютого офіцери запасу, афганці вже були біля Нововолинського військкомату, – згадує він. – Гуртувалися біля «Баті-афганця», учасника АТО Олега Іванова. На жаль, згодом він загинув у війні з російськими окупантами.

Спочатку Хасан разом з іншими ніс службу на блокпості біля села Блажені, охороняв стратегічні об'єкти у Нововолинську, чергував на кордоні з білоруссю.

А вже невдовзі почався справжній бойовий шлях.

КИЇВЩИНА: КОЛИ НІХТО ЩЕ НЕ ЗНАВ, ЧИ ВИСТОЇТЬ СТОЛИЦЯ

У березні 2022 року Хасан Бадран став до лав 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого.

Це був один із найважчих моментів новітньої історії України. Російські війська стояли на Київщині, а доля столиці й значною мірою всієї держави вирішувалася просто в ті дні.

Разом з українськими військовими Хасан брав участь у боях за визволення Київщини.

Сьогодні ми знаємо фінал тієї битви: окупанти були змушені відступити з півночі України. Київ вистояв.

Але навесні 2022-го цього ще не знав ніхто.

За кожним звільненням селом, кожною дорогою, кожним утриманим рубежем стояли конкретні люди. Ті, хто залишався на позиціях, коли було страшно. Хто працював під обстрілами. Хто рятував поранених і повертався назад.

– Було все на початках, – згадує мій співрозмовник. – І місиво, і нерозбериха. Але згуртувалися, вистояли. І як медик займався евакуацією поранених, паралельно навчав бійців тактичної медицини. Бо ці знання рятують життя.

МИКОЛАЇВЩИНА, ДОНЕЧЧИНА, КУП'ЯНСЬК...

Після Київщини війна повела Хасана Бадрана далі – на Миколаївщину, Донеччину, Куп'янський напрямок.

Назви українських міст та областей ставали пунктами його особистої військової біографії.

За кожною з них – місяці

служби, побратими, небезпека, виснаження і досвід, якого не дасть жодне військове училище.

Його життя ніби з'єднало два дуже різні світи.

Колись він вивчав військову справу в Дамаску. Через багато років ці знання знадобилися йому за тисячі кілометрів від Сирії – для захисту України.

ЗА СЛОВОМ «ЕВАКУАЦІЯ» – ЧИЄСЬ УРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ

Сьогодні майор Хасан Бадран служить заступником начальника служби евакуації 12-ї танкової бригади.

У мирному житті слово «евакуація» звучить майже технічно. На війні за ним стоять людські життя.

Це складний механізм, від якого залежить наскільки швидко поранений боець отримає допомогу і буде доправлений туди, де його зможуть урятувати.

Тут немає другорядних завдань.

Війна швидко руйнує цивільне уявлення про те, що героїзм існує лише там, де військовий безпосередньо тримає автомат у руках.

Для Хасана це ще один етап довгого військового шляху, який почався задовго до 2022 року – і навіть задовго до його переїзду в Україну.

«ДЕ ВИРОСЛИ ТВОЇ ДІТИ – ТАМ І ТВОЯ ЗЕМЛЯ»

У долі майора Бадрана є особливий символізм. Він народився у країні, виснаженій війнами. Знає, як виглядять зруйновані міста не з телевізійних сюжетів. Знає, що означає втратити власний будинок. Знає, наскільки крихким може виявитися мир, який у спокійні часи здається природним і вічним.

А потім війна прийшла до його другого дому. Тільки цього разу він зустрів її у формі українського офіцера.

Мабуть, у цьому й міститься найточніша відповідь на питання, чим для нього стала Україна.

Не паспорт визначає глибину зв'язку людини з країною. І не лише місце народження робить землю Батьківщиною.

Батьківщина – це місце, де живе твоя родина. Де виросли твої діти. Де стоїть твій дім. Де поховані твої друзі. Де є люди, за яких ти відчуваєш відповідальність.

І земля, яку у найважчу хвилину ти готовий захищати.

Сирія назавжди залишиться для Хасана Бадрана землею, де почалася його історія. Там його коріння, дитинство, перші спогади, військове училище в Дамаску.

Але з 1999 року поруч із Сирією в його долі є Україна.

Країна, яка прийняла його родину. Країна, де виросли четверо його дітей. Країна, в якій минула значна частина його життя.

І коли цю країну прийшли знищувати, він не залишився осторонь.

Колись війна вже забрала у Хасана Бадрана один дім. Тепер він робить усе, щоб вона не забрала другий.

– Мене часто запитують, коли закінчиться війна, – каже майор. – Відповідаю так: ми, військові, робимо все, щоб зупинити ворога і відкинути його з нашої землі. Це наша робота. І ми її виконаємо – за підтримки та в єдності з усією нацією. ■

■ Пульс тижня

Непридатний до служби виграв суд у ТЦК

Виявляється, його незаконно примусово мобілізували

Ліна ВОГОНЬ

Волинський окружний адміністративний суд визнав протиправною мобілізацію виключеного з військового обліку чоловіка. Він зобов'язав військовою частину звільнити його з військової служби. Як вказано у рішенні, яке оприлюднили у судовому реєстрі у вересні 2026 року, до суду звернувся чоловік, якого у березні 2023 року визнали непридатним до військової служби за станом здоров'я та виключили з військового обліку. Попри це у березні 2026 року військові ТЦК доставили його у центр комплектування, де взяли на військовий облік, скерували на ВЛК та призвали на військову службу.

Як пише «Захід. НЕТ», суд повністю задовольнив позов чоловіка, визнав протиправними дії ТЦК щодо взяття його на військовий облік, скасував наказ про призов на військову службу, а також зобов'язав військовою частину звільнити його зі служби. Інформацію про виключення позивача з військового обліку мають внести у реєстр «Оберіг». ■

На що Ковель витратить 200 мільйонів гранту від NEFCO

У другому за населенням місті Волині стартує новий масштабний проект за фінансової підтримки NEFCO – «Реконструкція та відновлення об'єктів постачання питної води та станцій очищення стічних вод у місті Ковель»

Катерина ЗАГАЙКО

Для його реалізації громада отримала грант у розмірі 3,787 млн євро (або майже 200 мільйонів гривень). Передбачено заходи, спрямовані на підвищення якості питної води та зменшення витрат на її очищення, повідомили в громаді. Також заплановано будівництво сонячних електростанцій на території КП «Ковельводоканал», що дасть змогу зменшити витрати на електроенергію та підвищити енергетичну незалежність підприємства. Це надзвичайно важливі капіталовкладення для міста, адже впродовж останніх 20 років на підприємстві не проводили комплексної модернізації.

Початок будівельних робіт запланований на 2027 рік, а завершення – на перший квартал 2028 року. ■

Зберігав дитячу порнографію на своєму комп'ютері

У Луцьку судили місцевого відеографа

Дмитро КЛИМЧУК

Олександр С. через програму отримував доступ до файлів із дитячою порнографією та зберігав їх на власній комп'ютерній техніці. Ці матеріали він не збував і не поширював. Файли чоловік завантажував із 30 жовтня 2024 року до 17 травня 2026 року.

Як йдеться у вироку Луцького міського суду, у липні 2026-го під час обшуку комп'ютер вилучили правоохоронці. Експертиза підтвердила, що у виявлених файлах містилися ознаки дитячої порнографії.

Дії кваліфікували за статтею 301-1 КК України (одержання доступу до дитячої порнографії з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем без мети розповсюдження).

Обвинувачений уклав угоду про визнання винуватості з прокурором. У соцмережах вказано, що чоловік проводить відеознімання весіль, кліпів, реклам і роликів.

Суд призначив Олександру С. два роки пробачіного нагляду та на два роки заборонив обіймати посади, пов'язані з вихованням чи навчанням дітей. ■

Командира «волинської» 100-ї ОМБр Руслана Ткачука (на фото) призначили заступником командира 19-го армійського корпусу, до складу якого входить і сама 100-та бригада. Це посада з ширшою зоною відповідальності, де він має масштабувати досвід, отриманий за 4,5 року командування «Сталевою Соткою».

ФОТО: armyinform.com.ua

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Через одного лиса Велика Груша отримала сорок днів карантину, три спецоперації й нову сварку Параски з Палажкою. А Омелян – ще одну відстрочку від «Виряджанки-2».

Закінчення.
Початок – на с. 12

Остап ЧЕРЕШНЯ

(у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

Омелян випустив із рук ложку. – Знов операція?! Парасю, ти що, й їй свій сон передала?

– Який сон? – не зрозуміла Палажка. – У нас надзвичайна ситуація!

– Що сталося? – запитала Параска.

– Поки в Києві, в Офісі Генпрокурора, знайшли сейф, напханий доларами, нашу Галю Забалувану лис вкусив!

– За що?

– Парасю, ти дурна? Лиси перед укусом причини не пояснюють!

– А може, він теж до неї по приворот ходив? – І що?

– Не подіяло.

Палажка махнула сапою:

– Не перебивай!

Галя вчора пішла картоплю копати. Тілки встромила лопату, як із кукурудзи вискочив лис і кинувся на її Сірка. Галя стала собаку захищати – і лис її вкусив.

– Куди? – злякався Омелян.

– Неважливо куди! Важливо, що тепер у Великій Груші оголосили карантин на сорок днів!

Омелян зблід.

– А «Виряджанка-2»?

– Скасована!

– Знову?!

– Усі масові заходи заборонені: весілля, хрестини, дискотеки, збори пайовиків і твоя виряджанка.

Омелян повільно сів на лавку.

– Я так розумію, мене вже не виряджатимуть. Мене відразу винесуть.

– Не драматизуй, – сказала Параска.

– Сорок днів швидко мине.

– Ти минулого разу казала, що два тижні швидко минуть!

– І минули.

– Уже пів року минуло!

Мурчик-Копілот задумливо повів вусом:

– У Великій Груші навіть карантин закінчується швидше, ніж починається Омелянова виряджанка.

– А Галя до лікарні завезли? – запитала Параска.

– Завезли, – відповіла Палажка. –

А вакцини в райлікарні нема!

– Як нема?!

– Отак! Є стіни, кабінети, печатки, три комісії й табличка «Не заходити без бахіл». А вакцини нема.

«То вони їй не картоплю виберуть, а очі!»

– Треба жалітися народній депутатці Ірині Констанкевич! – постановила Параска. – Нехай знає, що на Поліссі вже лиси мають більше можливостей, ніж лікарі! – Правильно! – підтримала Палажка. – Я їй сама напишу.

– Ти?!

– А що?

– Ти в минулому році написала голові громади: «Просимо поставити у Великій Груші лежачого поліцейського», а він прислав дільничного і наказав йому прилягти біля школи!

– То телефон сам слова поміняв!

– Ага. А коли ти чоловікові написала «Купи батон», телефон теж сам виправив на «Купи бетон»?

– Зате Левко стежку залив!

– І три місяці хліб без батона їв!

– Не сваріться! – втрутився Омелян. – Що тепер із Галиною картоплею?

Параска сплеснула руками:

– Та їй мали вибрати картоплю з поля всі коханці й коханки Полісся!

У хаті запала тиша. Навіть Мурчик перестав облизувати лапу.

– А скільки там тої картоплі? – обережно запитав Омелян.

– Соток сорок.

– А коханців?

– Якщо вірити її розповідям – вистачить ще й сусіднє поле переорати.

– А коханок? – поцікавилася Палажка.

– Тих, кому Галя чоловіків приворожувала!

– То вони їй не картоплю виберуть, а очі!

– Палажко! – обурилася Параска. – Людина постраждала!

– А хто минулого тижня казав, що Забалувана не ворожка, а приватна служба знайомств без ліцензії?

– Казала. Але тепер у неї страховий випадок!

Раптом за вікном почулося гавкання, дзенькіт відер і пронизливий жіночий голос:

– Люди! Рятуйте! Лис у селі!

Палажка підскочила:

– Де моя сапа?!

– Ти з нею прийшла!

– А де друга?

– Навіщо тобі дві?

– Одна проти лиса,

друга – проти тебе, якщо знову почнеш командувати!

Параска схопила віник.

– Сиди тут! Я сама піду!

– Ага, щоб потім казала, що врятувала всю Велику Грушу!

– А ти хочеш урятувати?

– Я хочу проконтролювати!

– Що?

– Як ти рятуєш!

Обидві вискочили на подвір'я. За ними побіг Омелян, за Омеляном – Левко, а Мурчик-Копілот виліз на підвіконня, звідки бойові дії було видно краще.

Біля хвіртки стояла Галя Забалувана. На руці в неї біліла пов'язка, поруч крутився цілий і неушкоджений Сірко.

– Галю! – закричала Параска. – Ти чого з лілкарні втекла?

– Я не втекла. Мене відпустили.

– А вакцина?

– Привезли з області.

– А карантин?

– Карантин є.

– А лис де?

Галя показала на город.

У картоплинній майнув рудий хвіст.

– Операція «Карфаген»! – заверещала Палажка й кинулася вперед із сапою.

– Стій! – Параска вчепилася їй у спідницю. – Ти знаєш, що таке «Карфаген»?

– Ні! Але звучить так, ніби після нього ніхто не сперечається!

– Відпусти сапу!

– Ти перша відпусти мою спідницю!

– Я тебе рятую!

– Ти мене роздягаєш!

Поки вони тягнули одна одну в різні боки, рудий хвіст знову ворухнувся. Омелян набрався сміливості, підійшов ближче й витягнув із картоплинної... стару лисячу шапку.

– Ось ваш лис.

Усі замерли.

Галя почервоніла:

– То моя. Я нею від-

ро накрила, щоб кури картоплю не клювали.

– А хто кричав, що лис у селі? – запитала Параска.

Із-за тину визирнула Люба.

– Я. Побачила хвоста й подумала, що повернувся.

– То навіщо так верещати?!

– А якби це був він?!

Мурчик-Копілот із підвіконня підсумував:

– У Великій Груші достатньо однієї лисячої шапки, щоб оголосити другу хвилю

карантину й провести три спецоперації.

Омелян підняв шапку.

– То «Виряджанка-2» все-таки буде?

– Не буде, – сказала Палажка. – Карантин!

– Але ж це шапка!

– Шапка – тут.

А справжній лис десь ходить!

– Сорок днів?!

– Сорок.

Омелян подивився на свою нову сорочку,

на столи у дворі й тяжко зітхнув:

– Парасю, може, мене хоч удома вирядите? Без людей?

– Не можна, – відрізала Параска.

– Чому?

– Бо ми з Палажкою – вже двоє. А де дві жінки, там масовий захід і надзвичайна ситуація.

– Я не надзвичайна ситуація! – образилася Палажка.

– Ти стихійне лихо в окулярах!

– А ти операція «Мідас» у спідниці!

Жінки стали одна проти одної: Параска з віником, Палажка із сапою.

Омелян тихо відступив до хати.

– Куди це ти? – гукнула Параска.

– Сорочку зніму.

– Навіщо?

– Щоб до третьої «Виряджанки» не зносилася.

Мурчик-Копілот прикрив очі лапою:

– Лис утік у ліс, Галя поїхала по вакцину, село сіло на карантин.

А єдиний, кого у Великій Груші вже кілька місяців не можуть урятувати, – це Омелян від «Виряджанки-2».

Далі буде. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
E-mail: reklama.volyn@gmail.com
Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картопле-збиральний комбайн Анна, пług чотирьох-корпусний (привезені з Польщі). Ціни догові-

рні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок,

камінь бут, формак, від-сів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● ПИЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА! Вигідна ціна! Будматеріали: Дошки (обрізні, необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.). Додатково: Дрова (відходи виробництва). БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально). Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ» ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ ЗА ЛІТНІМИ ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ, МЕДСЕСТРУ ТА ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА: 15 000 – 35 000 грн (1000 грн/доба)

Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:

- Безкоштовне харчування та проживання;
- Бонуси та премії;
- Комфортні умови роботи;
- Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
12, 19, 26 вересня.
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне
www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36;
м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Завтра зустрінемо разом!

У цьому альбомі – молодість, сім'я, друзі й ціле життя. А між сторінками – «Волинь», яка несподівано знову звела Адама Лемешука з давнім однокурсником.

«Я ж – учитель історії, то без газети «Волинь» не міг ніяк обійтися»

Адам Лемешук із села Цміни, що на Маневиччині, багато літ працював учителем історії в місцевій школі. І всі ці роки був передплатником нашої газети. Як сказав Адам Онуфрійович при зустрічі, **колись на уроках його особливо виручали публікації на краєзнавчу тему, зокрема такі, де можна було знайти інформацію про маловідомі факти. Адже й у незалежній Україні не зразу з'явилися книжки, в яких, наприклад, образ Мазепи не подавався б як зрадник, як це було через політику Російській імперії, а потім – Радянського Союзу.**

– А сьогодні, на пенсії, газета для мене – це моє життя, – каже чоловік. – Чекаю, щоб прийшов свіжий номер і можна було дізнатися, що де робиться

Катерина ЗУБЧУК

«БАТЬКИ МОЇ ВИПИСУВАЛИ «ВОЛИНЬ», А ПОТІМ І МИ З ДРУЖИНОЮ»

Адресу Адама Лемешука, якому дісталася 1000 гривень від «Волині», підказало подружжя Івана та Ольги Лукашків із села Залаззя, що на Любешівщині, назвавши номер «93», яким і був позначений конверт, у якому він надіслав квитанцію про передплату нашої газети.

Нашшувальник – цмнівський. Після школи закінчив історико-філологічний факультет Луцького педагогічного інституту за спеціальністю «історія». Перш у селі Костюхнівка працював два роки: був і вчителем, і директором. Тут зустрівся з майбутньою дружиною – своєю Ганною. Подружжя пара виростила трьох доньок. На жаль, уже три роки, як Адам Онуфрійович овдовів. У батьківській хаті залишилася дочка Галина з сім'єю, то не сам на старості.

А ось про те, як давно чоловік передплачує газету «Волинь», за його словами, вона завжди була в їхній хаті:

– Коли я ще в школу ходив, то батьки виписували, а потім і я з дружиною. Добра звичка залишилася на все життя. Чоловік бере фотоальбом. Виявляється, той, у якому збережена у світлинах пам'ять про однокурсників. А ось і «прив'язка» до «Волині». На одній із сторінок, як закладка, – номер нашої газети за 16 серпня 2023 року, в якому – розповідь про Віктора Крамара з Луцька, котрий дослідив 10 поколінь свого роду.

– Цікаво було зустрітися з однокурсником на сторінках газети, – каже Адам Онуфрійович й показує портрет в альбомі, порівнявши який з тим знімком Віктора Крамара, що був у «Волині», бачиш, як багато сплигло з часу студентських літ. – Віктор – родом із Черкас. А зараз живе в Луцьку. Якщо хтось із наших однокурсників не знав, як склалося його життя, викладацька кар'єра, – чого досяг Віктор (тепер уже – Віктор Володимирович), то ось була така можливість.

І вже про іншого героя публікації у «Волині»:

– До речі, Іван Лукашик із

села Залаззя, що на Любешівщині, який зі своєю дружиною назвав мій вигравний номер, пройшов у юності тими, що і я, стежками. Він розповідав для вашої газети, що служив у Підмосков'ї, в ракетних військах, то там пройшла й моя строкова (це ж було за Радянського Союзу). Цілих три роки! Через цю перерву в навчанні й інститут закінчив пізніше.

Адам Онуфрійович вже давно, з 2004-го, як тільки минуло шістьдесят, пішов на пенсію. Відтоді наша газета стала для нього ще необхід-

«Коли під час бомбування всі втікали в те укриття, то мене в паніці, певно, залишили самого. Як зогляділися, то вже не могли вилізти.»

нішою: це – його життя, як сам висловився:

– Зараз вже менше буваю серед людей. Тож чекаю свіжий номер газети, аби можна було дізнатися, що де робиться. Шкода, що тепер «Волинь» лише раз на тиждень виходить.

І зізнається чоловік, що на роботі було краще, хоч і клопотів мав чимало. Мабуть, за цими словами ще й інша думка: «Це ж там і молодість була».

«НАРОДИВСЯ Я У ВІЙНУ, Й ПОВАЖНІ МОЇ ЛІТА ПРИПАЛИ НА ТАКУ Ж ТРАГІЧНУ ПОРУ»

Мова була, звичайно, про те, що обличчя газети в останні п'ять років значною мірою визначає те, чим зараз живе Україна, Волинь, кожне місто й велике чи мале село, – російсько-українською війною. Не можна

обминути увагою те, що кожного дня гинуть наші захисники, чи горе матерів, котрі похоронили синів, дружин, які втратили чоловіків, залишившись з дітьми на руках, які ростимуть без батьків. Адам Онуфрійович, якому вже 82 роки, розповів:

– Був 1944-й, коли я з'явився на світ. Якраз радянські війська виганяли з Волині німецьких фашистів. Залізничну станцію (Адам Лемешук живе якраз на кутку села Цміни, який так і зветься «Станція Чарторийськ». – Авт.) бомбили. Я був зовсім малий, то вже від мами й тата те чув. Батько робив тоді на залізниці й мав бронь – його не призывали на війну. А мати зі мною втікала, як почали бомбити станцію, на Ведмежку, до кумів своїх. Так коней поганяли, що підвода перекинулася, і я, крихітне немовля, упав у воду. Солдати допомагали матері дістати мене. То було 8 лютого – день, коли я... з'явився на світ. Можна сказати, що за один день вдруге народився.

Потім батько зробив якесь сховище. Коли під час бомбування всі втікали в те укриття, то мене в паніці, певно, залишили самого. Як зогляділися, то вже не могли вилізти. Коли кінчилося те бомбування й прийшли до хати, то побачили, що мене в колиці, підвішений до стелі, шматками штукатурки закидало. Не думав, що так буде: народився я у війну, й поважні мої літа припали на таку ж трагічну пору.

В Адама Лемешука – семеро онуків. Ось за кого душа найбільше болить, ось про чие майбутнє (в мирі!) – думка. І 1000 гривень від «Волині» піде на допомогу Збройним Силам України.

...За традицією, на наше прохання Адам Онуфрійович назвав число ще одного переможця редакційної акції,

■ Пульс тижня

У Камені-Каширському відкрили Алею Надії

Це особливе місце, присвячене землякам, які перебувають у полоні або вважаються зниклими безвісти

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Тут – їхні імена та світлини. Але за кожним знімком – значно більше, ніж просто ім'я. Тут – людина, яку люблять, яку чекають.

Для родин полонених та зниклих безвісти час вимірюється днями без звістки, телефонними дзвінками, молитвами, пошуками й тією миттю, коли знову з'являється надія: «Він живий. Він повернеться». Саме такого завершення хочуть всі для кожної історії, яка сьогодні починається на цій Алеї.

– Нехай кожен захисник, чие ім'я та світлина будуть тут, якнайшвидше повернеться додому. Нехай ця Алея стане місцем не лише пам'яті й молитви, а й місцем зустрічей, на які сьогодні чекають тисячі українських родин, – звернувся до присутніх міський голова Віктор Пась.

Під час відкриття відбулася молитва за наших захисників, які перебувають у полоні або вважаються зниклими безвісти, та за їхні родини.

А потім присутні долучилися до символічної акції «Пов'язані Надією» – вони пов'язували на Алеї синьо-жовті стрічки. Кожна з них стала маленьким знаком великої спільної віри в те, що рідні повернуться додому. ■

«Ярмарок над Стоходом» стане яскравою фішкою Полісся

Одна з найбільших громад Волині проведе особливий фестиваль

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У Любешівській селищній раді розпочав роботу організаційний комітет з підготовки фестивалю «Ярмарок над Стоходом», який проводитиметься в межах проекту «Перезавантаження. Полісся» у другій половині вересня.

Це буде особлива подія для Любешівщини – можливість зібрати разом майстрів, виробників, творчі колективи та представників старостинських округів, щоб показати культуру, традиції, таланти й гостинність цього краю, заявили в селищній раді. На фестивалі планують облаштувати кілька тематичних просторів, де гості зможуть відчувати справжню атмосферу Полісся: ознайомитися з місцевими традиціями та звичаями, побачити та придбати вироби майстрів і продукцію місцевих виробників, скуштувати традиційні поліські страви та насолодитися музичною атмосферою фестивалю.

Особливе місце у фестивалі матимуть люди, які зберігають і розвивають традиції Любешівщини – майстри народної творчості, крафтові виробники, підприємці, творчі колективи та активні мешканці громади, яким небадуже любешівське Полісся.

Не втрайте нагоди відвідати! ■

Сума збитків становить понад 3 мільйони гривень!

Під час проведення заходів, спрямованих на виявлення та запобігання адміністративних правопорушень, спеціалісти Державної екологічної інспекції у Волинській області виявили незаконну порубку дерев на лісовкритих землях за межами села Великий Обзир Камінь-Каширського району

Олена ВОЛИНЕЦЬ

З метою встановлення всіх обставин, на місце події було викликано слідчо-оперативну групу. Під час спільного огляду місця події, встановлено, що зрубано 481 дерево, порід, зокрема вільхи, берези та сосни. Діаметри пнів, незаконно зрубаних дерев – від 10 до 57 сантиметрів. Сума збитків, завданих державі, внаслідок незаконної порубки дерев, становить 3 131 176 гривень.

За цим фактом відкрито кримінальне провадження, триває досудове розслідування.

Щодо відповідальності за виявлені порушення, то інкримінована стаття 153 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачає штраф: для громадян – від 170 до 510 гривень, для посадових осіб – від 510 до 850 гривень. ■

Три поліські громади отримали нові шкільні автобуси – Шацька, Ратнівська та Любомльська. Усього на Волині заплановано придбати 18 шкільних автобусів, з них 3 – обладнаних місцями для дітей із інвалідністю. Станом на сьогодні вже 11 автобусів передані громадам. Для цього з держбюджету область отримала понад 67 млн грн.

На Волині розкладуть 375 тисяч доз вакцини від сказу диких тварин. На один квадратний кілометр передбачається 25 приманок. Кампанія охопить усі райони області, де брикети з вакциною розкладатимуть вручну на території 15 030 квадратних кілометрів у лісах, на узліссях, полях і на луках, уздовж берегів річок та лісосмуг.

Оперативні новини – на **VOLYN.COM.UA**

■ Несподіваний поворот

Справжнє кохання починається саме тоді, коли перестаєш жаліти – і починаєш бачити.

«То я тобі подобаюся?»

Микола був перукарем у районному центрі. Десять років тому розлучився, справно платив аліменти на двох дітей і жив, як сам казав, «без великих пригод». А потім прийшла війна...

Зореслав СТОЖАР

Повістки він боявся більше, ніж смерті. І коли хтось із знайомих напівжартома кинув:

– Одружися з жінкою з інвалідністю – може, матимеш підстави лишитися вдома, – Микола спершу розсердився. А потім задумався.

Так у його житті знову з'явилася Наталя. У селі її змалку називали «кривою Наталею». Через важку форму ДЦП вона ходила повільно, спираючись на палицю, одну ногу тягнула за собою.

Микола знав її ще зі школи. Колись хлопці сміялися, коли вона проходила коридором. Він теж сміявся.

Тепер від цього спогаду було соромно.

– Наталю, мені треба з тобою поговорити, – сказав він одного вечора.

Вона глянула уважно. – Одружитися хочеш?

Микола аж зблід.

– Звідки ти...
– Бо останнім часом я раптом стала дуже популярною серед неодажніх чоловіків призовного віку.

І засміялася. Миколі стало ще соромніше. Він розповів усе чесно.

Наталя довго мовчала. – Добре, – сказала нарешті. – Допоможу.

– Просто так?
– Ні. Ти мені дах на літній кухні полагодиш. І перукарню свою не закриватимеш для стареньких у понеділок. Бо моя мама до тебе третій місяць записатися не може.

Так вони й одружилися.

Без музики. Без весілля. Без поцілунку.

Микола навіть жартував друзям:

– Шлюб у нас суто діловий.

Але невдовзі помітив дивну річ. Йому подобалося приходити до Наталі.

Вона варила неймовірну каву. Сміялася так, що за нею хотілося сміятися навіть тоді, коли день був паскудний.

А ще ніколи себе не жаліла.

Одного разу він побачив, як вона впала біля хвіртки. Кинувся піднімати.

– Не треба! – сердито сказала.

– Чого?

– Бо я сама встану.

– Наталю, я ж допомогти хочу.

Вона подивилася на нього знизу вгору.

– Тоді не дивися на мене так, ніби я поламана.

Микола відійшов.

А через хвилину Наталя сама піднялася.

Того вечора він довго не міг заснути. Зрозумів: усе життя вона боролася не лише зі своїм тілом. А ще й із чужими поглядами.

...Минуло кілька місяців.

« – Тільки одне прохання: ніколи не кажи, що ти мене пожалів. »

Одного дня Наталя прийшла до нього в перукарню.

– Підстрижеш?

– Тебе?

– Ні, сусідського ко-та. Звісно, мене.

Він посадив її перед дзеркалом.

Розпустив волосся.

І раптом завмер.

– Що? – запитала Наталя.

– Нічого.

– Миколо...

Він дивився на неї в дзеркало.

Не на палицю. Не на ногу.

На очі.

На усмішку.

На красиве темне волосся, яке спадало їй на плечі.

Наталя першою відвела погляд.

– То я тобі подобаюся?

Микола мовчав.

– Миколо, я питаю серйозно.

Він поклав ножиці.

– Наталю... я, здається, вперше тебе побачив.

Вона усміхнулася, але очі заблищали.

– Запізнився років на тридцять.

– А якщо я надолужу?

– Не жартуй.

– Не жартую.

Вона ще довго дивилася на нього в дзеркало.

– А як же наш фіктивний шлюб?

Микола опутився поруч навпочіпки.

– Може, досить нам уже фіктивного?

Наталя заплакала.

А потім тихо сказала:

– Тільки одне прохання.

– Яке?

– Ніколи не кажи, що ти мене пожалів.

Микола взяв її за руку.

– Я себе жалію.

– Чого це?

– Що стільки років був сліпий.

Через тиждень він купив їй обручку.

Справжню.

А Наталя сміялася:

– Дивне в нас життя, Миколо. Ти одружився зі мною, щоб урятувати себе.

Він обійняв її.

– А виявилось, що це ти мене врятувала. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 14 – 20 вересня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень може принести нову справу або пропозицію, від якої не варто відмахуватися. У фінансах покладайтеся на розрахунок, а не на азарт. Бережіть нерви й не намагайтеся все встигнути за день. У коханні менше сперечайтесь через дрібниці. Самотнім Овнам цікаве знайомство може подарувати робота. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Вдалий час для побутових і фінансових справ. Можлива давно запланована покупка, але не поспішайте переплачувати. Організму потрібні сон і більше руху. У стосунках кохана людина чекатиме насамперед вашої уваги. Самотнім Тельцям варто погодитися на зустріч, яку хотіли відкласти. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Подій буде багато, тому не розпорошуйтеся. У роботі з'явиться шанс показати себе, а у фінансах – трохи підзаробити. Частіше відпочивайте від телефона й комп'ютера. У коханні приємна несподіванка підніме настрій. Для самотніх Близнюків цікава розмова може перерости у щось більше. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

РАК (22.06 – 22.07)

Доведеться зайнятися справою, яку давно відкладали, і результат приємно здивує. Уникайте необдуманих позик і великих витрат. Для здоров'я важливі спокій і повноцінний сон. У стосунках не повертайтеся до старих образ. Самотнім Ракам варто частіше виходити з дому – доля сама у двері не постукає. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваш авторитет зростатиме, а до порад почнуть прислухатися. Можливі приємні фінансові новини; однак не витрачайте все одразу. Слідкуйте за тиском і не перевтомлюйтеся. У коханні не командуйте – серце не любить наказів. Самотнім Левам може сподобатися людина, яку раніше не помічали. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Зорі допоможуть навести лад у справах і планах. Сприятливими будуть переговори, робота з документами й невеликі покупки. Подбайте про спину та більше рухайтесь. У коханні настане час щирих слів. Самотнім Дівам не варто шукати ідеальних людей – симпатія часто починається з милої недосконалості. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ви опинитесь перед вибором, але не поспішайте: ближче до середини тижня все проясниться. У фінансах можливе невелике надходження. Більше бувайте на свіжому повітрі. У стосунках не мовчіть, якщо щось турбує. Самотнім Терезам може усміхнутися людина, від якої вони цього не чекали. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Хтось спробує втягнути вас у непотрібну суперечку. Не витрачайте сили на чужі конфлікти. У фінансах усе буде стабільно, якщо не ризикувати. Бережіть шлунок і не заїдайте стрес. У коханні стане тепліше, якщо сховаєте своє знамените жало. Самотнім Скорпіонам можливе знайомство через друзів. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

З'явиться можливість змінити щось у роботі або звичному житті. Не бійтеся нового, але й не рубайте з плеча. Гроші люблять охладливіх. Для здоров'я корисні прогулянки й рух. У коханні спільна поїздка поверне романтику. Самотнім Стрільцям цікава зустріч може трапитися в дорозі. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Справ буде чимало, зате результат порадує. Можлива фінансова винагорода за раніше виконану роботу. Не перетворюйте працелюбність на виснаження. У стосунках додайте гумору й ніжності. Самотнім Козорогам варто придивитися до людини, з якою їх давно пов'яже дружба. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Несподівана новина може змінити ваші плани, але зрештою – на краще. У фінансах уникайте сумнівних пропозицій. Не забувайте про відпочинок. У коханні дозвольте собі трохи спонтанності. Самотнім Водоліям зорі натякають: старе знайомство може відкритися по-новому. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція цього тижня стане вашим найкращим радником. У роботі не бійтеся запропонувати власну ідею, а у фінансах не поспішайте з великими покупками. Бережіть нерви й сон. У коханні можливий теплий момент, який запам'ятається надовго. Самотнім Рибам варто придивитися до нового знайомого. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця. ■

Сили оборони України за три літні місяці 2026 року уразили 124 170 російських військовослужбовців. Це на 25,8% більше, ніж за аналогічний період весни. Найбільші місячні втрати припали на липень, коли українські військові ліквідували або поранили 42 860 окупантів.

Бюджет України різко уріжуть. Уряд знайшов 70 мільярдів гривень бюджетної економії, які не закріплені за оборонними видатками та будуть спрямовані на потреби армії.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗІ Наталя Валеріївна
Політики УЛИЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження КОСІНСЬКА Ольга Олександрівна
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	Спеціальні кореспонденти ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович ІВАНЮК Раїса Іванівна
	Літературний редактор ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052990000026007000803281 K6
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 7501.
Замовлення № 1407.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39–51 за 2025 рік, №№ 1–6, 10, 12–21, 24, 26–32 за 2026 рік

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 39: «КАРАНТИН НА КОХАННЯ, АБО ЛИС ЗІРВАВ «ВИРЯДЖАНКУ-2»»

...Дід Омелян прокинувся серед ночі від Парасчиного крику: – Вова! Вова! Віддай сумку! Там золото!

Омелян підскачив на ліжку. – Який Вова?! Я – Омелян! – Не прикидайся! Я тебе впізнала!

– Парасю, прокинись! – Вова! «Мідас»! У нього все золоте!

– У кого?

– В операції!

Омелян увімкнув світло й обережно потрусив дружину за плече: – Парасю, яка операція? Тобі апендицит приснився?

Параска розплющила очі й сіла. – Фух... То сон. – А Вова хто? – Не твоє діло. – А золото чие? – Народне! – А сумка? – Речовий доказ!

Мурчик-Копілот, який спав у ногах, підняв голову:

– Якщо жінка серед ночі кличе

Поки Параска уві сні рятувала народні долари, Омелян рятував її від «операції Мідас», а Мурчик-Копілот – власний сон.

Вову й вимагає золото, чоловікові краще не уточнювати, хто такий Вова. Особливо коли в нього самого за душею тільки двісті гривень і дисконтна картка з аптеки.

– Мурчику, спи! – гримнула Параска. – Мені «операція Мідас» наснилася.

– А чого ти там робила? – насторожився Омелян.

– Порядок наводила.

– В операції?

– У державі!

– А сумку навіщо забирала?

– Щоб не вкрали!

– То ти її собі несла?

Параска примружилася: – Омеляне, хочеш до «Виряджанки-2» дожити?

– Уже сплю.

Вранці Параска тільки поставила на плиту баняк, як у синах загриміло так, ніби до хати в'їхав бронетранспортер.

Двері розчахнулися, і на порозі з'явилася Палажка – в окулярах, хустці набік і з сапою в руках.

– Вмикайте операцію «Карфаген»!!!

Мурчик-Копілот миттю насторожив вуха:

– Це ту, де в прокурорських сейфах долари лежали щільніше, ніж картопля в Галі Забалуваній у мішках?

Продовження історії – на с. 8

Нарешті!

На «чесній» карті Африка нарешті виглядає такою великою, якою вона є насправді, а Гренландія перестає здаватися майже рівною їй.

ООН проголосувала за нову карту світу

«За» – 164 країни, проти лише США, а утрималися Україна, Естонія, Грузія, Литва, Молдова і Сербія

Василь КІТ

Підтримку Генеральної Асамблеї ООН отримала пропозиція африканських країн щодо нової карти світу, на якій зображено справжні розміри країн у порівнянні одна з одною. У чому проблема старої карти? Звична

нам карта – проекція Меркатора, створена ще у XVI столітті. Вона дуже зручна для навігації, але спотворює розміри територій. Чим далі від екватора – тим сильніше об'єкт на карті здається більшим. Наприклад, Африка

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ВОЛИНІ З 10 ПО 16 ВЕРЕСНЯ

Четвер 10 вересня	П'ятниця 11 вересня	Субота 12 вересня	Неділя 13 вересня	Понеділок 14 вересня	Вівторок 15 вересня	Середа 16 вересня
мін. +16° макс. +22°	мін. +12° макс. +21°	мін. +12° макс. +14°	мін. +12° макс. +20°	мін. +12° макс. +20°	мін. +13° макс. +21°	мін. +13° макс. +21°

Золоті слова

«Я хочу радості й любові, я хочу щастя і добра. Не хочу гніву я і крові, не хочу сліз свого Дніпра».

(Степан КРИВЕНЬКИЙ (1941–1992), заслужений працівник культури України, почесний громадянин Волині, автор знаменитої пісні «Волинь моя», ці пророчі слова сказав щонайменше чотири десятиліття тому).

2026 ВЕРЕСЕНЬ

Андрій, Павло, Петро, Касян, Климент, Минодора, Німфодора, Пульхерія.

10 Четвер

День запобігання самогубствам.

☀️ схід – 05:38, захід – 19:20. Спадаючий півмісяць. 29-й день.

☀️ схід – 06:46, захід – 19:44. Тривалість дня – 12:58. Тривалість ночі – 11:02.

11 П'ятниця

11.09.1939 року у Воркутинському таборі загинув український історик Віктор Юркевич.

☀️ схід – 07:00, захід – 19:33. Молодий місяць. 0-й день.

☀️ схід – 06:47, захід – 19:41. Тривалість дня – 12:54. Тривалість ночі – 11:06.

12 Субота

День фахівця радіоелектронної боротьби ЗСУ. День першої медичної допомоги. День фізичної культури і спорту України. День українського кіно.

☀️ схід – 08:20, захід – 19:46. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀️ схід – 06:49, захід – 19:39. Тривалість дня – 12:50. Тривалість ночі – 11:10.

13 Неділя

День програміста. День перукаря. День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України.

☀️ схід – 09:38, захід – 20:00. Зростаючий півмісяць. 2-й день.

☀️ схід – 06:50, захід – 19:37. Тривалість дня – 12:47. Тривалість ночі – 11:13.

14 Понеділок

ВОЗДВИЖЕННЯ ХРЕСТА ГОСПОДНЬОГО. День танкових військ. День фехтування.

☀️ схід – 10:55, захід – 19:16. Зростаючий півмісяць. 3-й день.

☀️ схід – 06:52, захід – 19:35. Тривалість дня – 12:43. Тривалість ночі – 11:17.

15 Вівторок

15.09.1893 року у Джерсі-Сіті почала виходити газета «Свобода» – перше україномовне видання в США.

☀️ схід – 12:12, захід – 20:36. Зростаючий півмісяць. 4-й день.

☀️ схід – 06:53, захід – 19:33. Тривалість дня – 12:40. Тривалість ночі – 11:20.

16 Середа

16.09.1930 року польський уряд розпочав т. зв. пацифікацію (насиленницьке умиротворення) українців у Галичині.

☀️ схід – 13:26, захід – 21:02. Зростаючий півмісяць. 5-й день.

☀️ схід – 06:55, захід – 19:30. Тривалість дня – 12:35. Тривалість ночі – 11:25.

Магнітні бурі у вересні

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

☹️ Слабкі: 14, 25, 28.

😞 Середні: 10, 12, 13, 26

😡 Сильні: 11, 27.

Усміхніться!

– Андрію, я йду від тебе! Ти постійно мене підколюєш через мою зайву вагу!

– А як же наша дитина?

– Яка дитина?

– Так ти не вагітна?

– Куме, ви знаєте, що ваша корова курить?

– Та ви що, здуріли? Як це корова може курити?

– Ну, тоді, куме, у вас сарай горить!

– Олю, підемо в кіно?

– Ходімо.

– А твій хлопець не буде проти?

– У мене немає хлопця, його чоловік убив.

П'яний чоловік приповзає додому з гулянки. Жінка зустрічає його з мітлою в руках. Чоловік падає на коліна й у сльозах просить:

– Марусю, кохана, не відлітай! Це було востаннє!

Трагедія чоловіка: одружувася з красивою – виявилася розумною.